

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР. СОФИЯ**

К О Н Ц Е П Ц И Я

**ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ
НА ВОЕННО-ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ГР. ПЛОВДИВ**

изготвена от:

ст. лейт. Христо Атанасов Анчев – зам. административен ръководител, зам. военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр.Пловдив, кандидат за длъжността административен ръководител – военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив /обявен конкурс за длъжността с решение по протокол № 34/13.11.2019 г., обн. в ДВ бр. № 92/22.11.2019 г./.

**УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,
ЧЛЕНОВЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

Представям на Вашето внимание настоящата концепция за стратегическо управление на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, която е изготвена от мен във връзка с нормативните изисквания на чл.194а, ал. 2 от ЗСВ и в съответствие с чл. 47, ал. 5, т. 6 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

В концепцията съм се опитал да се въздържа от абстрактно формулиране на обобщения и бъдещи намерения, както и от представянето на прекалено много статистически данни, а да се съсредоточа върху спецификите на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив като отделен орган на съдебната власт и част от военното правораздаване.

I. ЛИЧНА МОТИВАЦИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

Личната ми мотивация за заемане на длъжността административен ръководител – военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се основава на натрупания от мен професионален опит и на твърдото ми убеждение, че придобитите до настоящия момент умения от работата в системата на прокуратурата, ще ми дадат възможност адекватно да отговоря на високите изисквания на длъжността, за която кандидатствам.

На 02.07.2001 г. бях назначен за младши прокурор в Районна прокуратура гр. Пловдив. Две години по-късно заех длъжността прокурор в същата прокуратура, а от 04.06.2012 г. до 19.10.2015 г. бях командирован в Окръжна прокуратура гр. Пловдив. На 19.10.2015 г. встъпих в длъжност като зам. административен ръководител - зам. военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив.

Дългогодишната ми работа в три различни прокуратури, ми предостави възможност постепенно да натрупам опит и знания, които ми дават вяра, че ще мога успешно да се справя с функциите на административен ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Увереността ми за това се основава най-вече на четирите години стаж във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, където усвоих спецификите на военното правораздаване и като единствен заместник на административния ръководител, натрупах немалък административен опит. С повечето организационни заповеди на административния ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив на мен е възложен контролът по тяхното изпълнение. На 29.01.2019 г. от Държавната комисия по сигурността на информацията ми е издаден сертификат за достъп до класифицирана информация на НАТО и ЕС.

От друга страна, работата ми в Окръжна прокуратура гр. Пловдив беше свързана не само с ежедневната и рутинна прокурорска дейност, но и с наблюдението на досъдебни производства, имащи за предмет извършени икономически и криминални престъпления, характеризиращи се с висока фактическа и правна сложност. В хода на тези разследвания и особено в първоначалната фаза на интензивно събиране на доказателства и задържане на извършителите на престъпленията, съм осъществявал ръководство и координация на екипи от разследващи полицаи и

оперативни работници от съставите на отделите „Икономическа полиция” и „Криминална полиция” при ОД на МВР гр. Пловдив. Работата по осъществяване на това взаимодействие ми даде възможност да натрупам практически умения в тази насока, които намирам, че са от голяма полза за всеки един административен ръководител в системата на Прокуратурата.

Винаги съм се стремял да изпълнявам с максимална ангажираност служебните си задължения, за което съм награждаван със заповеди от 22.01.2015 г. и 12.04.2019 г. на Главния прокурор с отличие „служебна благодарност“ за работата ми като наблюдаващ прокурор по конкретни наказателни производства и за дейността ми като прокурор и заместник на административния ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив.

Накрая, но не на последно място по значение, искам да подчертая, че процесът на работа с магистратите и съдебните служители във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив ми дава увереност да считам, че се ползвам с необходимия авторитет пред тях и мога да разчитам на доверието им.

II. АНАЛИЗ И ОЦЕНКА НА СЪСТОЯНИЕТО НА ВОЕННО-ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ГР. ПЛОВДИВ. ОЧЕРТАВАНЕ НА ДОСТИЖЕНИЯТА И ПРОБЛЕМИТЕ В ДОСЕГАШНАТА ДЕЙНОСТ.

1. Седалището на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се намира в гр. Пловдив, ул. „Д-р Г. М. Димитров № 28. Първият и вторият етаж от сградата на посочения адрес се ползват от Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив и Военен съд гр. Пловдив, като актуалното разпределение на помещенията е утвърдено с решение по протокол № 19/05.07.2018 г. на Пленума на ВСС. Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив разполага с достатъчен брой помещения, материално и техническо осигуряване, даващи възможност прокурорите, следователите, общата и специализираната администрация нормално да осъществяват своите функции. Това се отнася и за принадлежащия към Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив военно-следствен участък в гр. Стара Загора, който се помещава в съдебната палата на същия град.

По щат Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се състои от:

административен ръководител – военно-окръжен прокурор, един зам. административен ръководител – зам. военно-окръжен прокурор, четирима военни прокурори и шестима военни следователи, от които един щат за прокурор и един щат за следовател са незаети;

съдебен администратор и 19 съдебни служители, по 9 в общата и специализираната администрация, от които всички щатове са заети. В периода м. февруари - м. април 2018 г., в изпълнение на решение по протокол № 4/07.02.2018 на Прокурорската колегия при ВСС, беше извършена оптимизация на щатната численост на съдебните служители със съкращаване на четири щатни бройки. Двама съдебни служители бяха съкратени, а други двама – преназначени в Районна прокуратура гр. Пловдив.

Във военно-следствения участък в гр. Стара Загора работят военен прокурор, военен следовател и двама съдебни служители - деловодители.

Към настоящия момент числеността на личния състав /магистрати и служители/ осигурява възможност за нормалното функциониране на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив.

Териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив включва административните области Пловдив, Стара Загора, Хасково, Пазарджик, Кърджали и Смолян. На тази територия са съсредоточени преобладаващата част от боеспособните структури на Българската армия и около 2/3 от всички военнослужещи. В зоната на отговорност на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив, съвпадаща с териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, са дислоцирани над 120 военни обекта, включително най-големите военни формирования в страната.

Всички магистрати и почти всички съдебни служители са с дългогодишен стаж в съдебната система, познават служебните си задължения и се стремят да ги изпълняват добросъвестно и стриктно.

Съгласно Заповед № 526/30.11.2015 г. на административния ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, постъпващите материали се разпределят в следните групи: първа група „Преписки“; втора група „Преписки с фактическа и правна сложност“; трета група „Досъдебни производства“; четвърта група „Изпълнение на наказанията“; пета група „Международно правно сътрудничество“; „Изпълнение на указанията на Главния прокурор“; седма група „Следствени поръчки“. Определените групи кореспондират със спецификата на работа във

Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Предвидена е възможност за изключване с мотивирана заповед на конкретен прокурор или следовател от разпределението на новообразуваните преписки и дела, както и за тяхното преразпределение при предстоящо освобождаване от длъжност на магистрат или продължителното му отсъствие на различните правни основания.

През м. юни 2016 г. във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив беше извършена комплексна планова проверка от ИВСС, а в края на същата година и тематична планова проверка от същия орган. В резултат на тези проверки не бяха констатирани нарушения, водещи до необходимост от предприемане на мерки за съществена промяна в работата на магистратите и съдебните служители, както и до образуване на дисциплинарни производства. Същият извод се отнася и за извършваните периодични проверки от Военно-апелативна прокуратура гр. Пловдив и от органите на ДАНС по отношение на регистратурата за класифицирана информация.

2. През 2018 г. по данни /произшествия и донесения/ на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив са били образувани 30 досъдебни производства, по жалби и сигнали на физически лица – 4 броя, по изпратени материали по компетентност – 28 броя, от самосезиране – 14 броя, от разделяне на досъдебни производства – 2 броя, други /произшествия, посетени от военни следователи/ - 6 броя, или общо 84 досъдебни производства.

През 2017 г. по данни /произшествия и донесения/ на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив са били образувани 42 досъдебни производства, по жалби и сигнали на физически лица – 2 броя, по изпратени материали по компетентност – 22 броя, от самосезиране 26 броя, от разделяне на досъдебни производства – 2 броя, по сигнал на ТД „Национална сигурност“ гр. Пловдив – 1 брой, други /произшествия, посетени от военни следователи/ - 2 броя или общо 97 досъдебни производства.

През 2016 г. по данни /произшествия и донесения/ на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив са били образувани 39 досъдебни производства, по жалби и сигнали на физически лица – 4 броя, по изпратени материали по компетентност – 11 броя, от самосезиране - 51 броя, от разделяне на досъдебни производства – 6 броя, по сигнал на ТД „Национална сигурност“ гр. Пловдив – 2 броя, други /произшествия, посетени от военни следователи/ - 7 броя или общо 120 досъдебни производства.

През 2018 г. Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив не е наблюдавала досъдебни производства, взети на специален надзор.

Срочността на решаване на досъдебните производства традиционно е много добра. През 2018 г. 78% от решенията от наблюдаващите прокурори досъдебни производства /от образуването им до тяхното прекратяване или внасяне с съда/ са в 8-месечен срок, като не е било извършвано разследване извън законоустановените срокове. В този период само едно досъдебно производство е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 3 от НПК. Резултатът е, че не се допуска безконтролно увеличаване на висиящността на делата, т.е. да се образуват нови, без да се приключват вече наличните такива. По посочените критерии сходни са посигнатите резултати и през предходните години.

Редуцирането на броя на образуваните досъдебни производства е логична причина и за по-малкото дела, внесени за разглеждане от Военен съд гр. Пловдив /с обвинителни актове, споразумения и предложения по чл 375 от НПК/. През 2018 г. в тази категория влизат 34 дела, в сравнение с 44 за 2017 г. и 83 за 2016 г. Броят на внесените прокурорски актове в съда за 2018 г. е намалял с 23% в сравнение с 2017 г. и с 59% в сравнение с 2016 г.

От началото на текущата година до настоящия момент в съда са внесени 39 досъдебни производства, което показва тенденция за леко повишаване на този показател в сравнение с 2018 г.

Видно е, че при събирането на достатъчно данни за образуване на досъдебни производства Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив системно проявява активност, което не може да се твърди за дейността в тази насока на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив и ТД „Национална сигурност“ гр. Пловдив. Конкретно, по оперативни данни на Отдел „Разкриване на престъпленията“ при РС „Военна полиция“ гр. Пловдив през 2018 г. са образувани 3 досъдебни производства, през 2017 г. 2 досъдебни производства и през 2016 г. 3 досъдебни производства.

При образуването и приключването на проверките по чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ се отчита относителна устойчивост на статистическите данни. През 2018 г. прокурорите са наблюдавали 910 преписки, като по 9,9% от тях са били образувани досъдебни производства. За сравнение, през 2017 г. са били наблюдавани 1052 преписки, а през 2016 г. – 1020. Сходни са и процентите на образуваните досъдебни производства през тези години. Назначените проверки се извършват в двумесечен срок, който в някои случаи бива продължен с един месец от административния ръководител.

Въпреки че извършването на проверовъчни действия извън срока не води то тяхната невалидност, контролът по спазване на сроковете е стриктен като при досъдебните производства.

През 2018 г. Военен съд гр. Пловдив е прекратил две съдебни производства, образувани по внесени обвинителни актове и е върнал делата на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. През 2017 г. и 2016 г. са били върнати по четири дела. Отнесено към посочените по-горе данни за внесените в съда дела, това означава, че процентът на върнатите дела е сравнително устойчив. Това заключение се отнася и за основанията за прекратяване на съдебните производства.

Причините за прекратяване на съдебните производства и връщане на делата на наблюдаващите прокурори се свеждат до отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати от разследващия орган и останали незабелязани от прокурора, както и до недостатъчно прецизна работа при изготвянето на обвинителните актове.

Две оправдателни присъди са влезли в сила през 2018 г., с които три лица са признати за невиновни, като едната от тях е постановена през предходен период. За сравнение, през 2017 г. и 2016 г. са влезли в сила по една оправдателна присъда. През 2018 г. са постановени още пет оправдателни присъди, които са протестирани. Окончателният резултат от изхода на тези дела ще бъде ясен след произнасяне на въззивната и евентуално касационната инстанции, респ. тогава ще бъдат анализирани причините, поради които обвиненията не са били защитени в съда.

Мотивите, аргументиращи постановените оправдателни съдебни актове са липса или явна незначителност на обществената опасност на деянието, както и липса на елемент от обективната страна на престъпния състав.

През посочените отчетни периоди с влезли в сила съдебни актове не са постановявани ефективни наказания лишаване от свобода. В много от случаите наказателния процес приключва с административно наказание глоба, постановена по реда на чл. 78а от НК.

3. От изнесените данни са видими част от достиженията в дейността на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, други от тях са резултат от самата организация на работата в този орган на съдебната власт.

Срочността за разследване и последващото произнасяне от страна на прокурорите е много добра. Продължаване на срокове по досъдебните

производства се налага само при необходимост от извършване на голям обем от процесуално-следствени действия или при обективни пречки за приключване на разследването в първоначалния двумесечен срок – забавено получаване на изискани документи или несвоевременно изготвяне на назначени експертизи. Прокурорите се произнасят по преписките и досъдебните производства в едномесечен срок, като за последните почти не се използва предвидената в чл. 242, ал. 5 от НПК възможност за продължаване на срока с още един месец.

За Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив е непознат един от сериозните проблеми в дейността на повечето прокуратури с обща компетентност, а именно множеството спрени досъдебни производства, които понякога е невъзможно да бъдат възобновени и решени преди изтичане на давностния срок. Действително, този успех се дължи и на субектите на наказателна отговорност, включени в компетентността на военните прокуратури, както и на обстоятелството, че голяма част от свидетелите са трудово ангажирани в съответните звена на сектор „Сигурност“. Въпреки това, често обвиняемите са освободени от военна служба, а свидетелите нямат установено местонахождение, поради което посочените предимства не винаги са налице. Незначителният брой на спрените досъдебни производства е резултат най-вече на наложената дългогодишна практика, че спирането на делото е изключение и при необходимост от такова произнасяне, своевременно се предприемат всички възможни действия за възобновяване на наказателното производство. На практика до прекратяване по давност на спрени дела се стига единствено в редките случаи, когато авторът на деянието не е бил разкрит.

До положителни резултати в работата води установената практика в повечето от случаите проверките по чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, водени срещу офицери, да се възлагат на военни следователи, които несъмнено притежават по-висока компетентност от извършващите тази дейност органи на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив. Актуалната натовареност на военните следователи с досъдебни производства позволява ангажирането им и с проверки срещу офицери. Вследствие на това се осигурява възможност преписките да съдържат необходимите данни, които да позволят на наблюдаващия прокурор по-правилно да прецени дали да образува досъдебно производство или да постанови отказ за образуване и да прекрати съответната преписка. Както при проверките, така и при

разследванията, не без значение е и обстоятелството, че военните прокурори и следователи работят в съседни кабинети и комуникацията между тях е изключително улеснена. Няма необходимост от провеждане на телефонни разговори, предварително определяне на работни срещи и пренасяне на материали между различни сгради, което в други прокуратури е част от рутинната дейност.

Във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив ежесечно се провеждат събрания на прокурорите и следователите, понякога с участие на военни разследващи полицаи. Обсъждат се текущи проблеми, свързани с работата по преписките, разследването, върнатите от съда дела и постановените оправдателни присъди. За всяко от тези събрания прокурор или следовател подготвя лекция по предварително зададена тема с цел поддържане и актуализиране на знанията на магистратите в областта на практиката и теорията.

Деловодната работа, осъществявана от дългогодишни служители, традиционно се отличава с много добро ниво на организация и изпълнение, което е потвърждавано от резултатите на извършваните проверки. Спазват се всички нормативни и вътрешноведомствени правила на документооборота, а от началото на текущата година успешно се премина към използването на УИС 3. Под ръководството на съдебния администратор, съдебните служители изпълняват своите задължения с компетентност, която прави излишна ежедневната на месеца на административния ръководител в тяхната работа.

4. Въпреки положителните тенденции в дейността на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, анализът на нейната дейност сочи, че могат да бъдат очертани и проблемни зони, в които, без да се подценяват и омаловажават постигнатите до момента резултати, да бъдат насочени усилия за подобряване на работата.

По мое мнение най-същественят проблем е предизвикан от външни фактори, които обаче до голяма степен са податливи на въздействие при полагане на нужните компетентност, старание и посоянство. Горепосочените данни ясно показват, че се образуват повече досъдебни производства и се реализира съдебната фаза на наказателния процес в отчетните периоди, в рамките на които Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив по собствена инициатива по-често е успявала да открие

достатъчно данни за образуване на досъдебно производство по смисъла на чл. 211, ал. 1 от НПК.

На лице е недостатъчно активна комуникация с директорите на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив и на териториалните дирекции на ДАНС в региона на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, имаща за резултат явна пасивност на посочените служби при изпълнение на законовите им функции за разкриване на престъпления. Същевременно, на практика това са единствените оперативно-издирвателни служби, на чиято разкриваемост може да разчита Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Почти липсва кореспонденция между нея и териториалните дирекции на ДАНС, като това преди всичко се отнася за ТД „Национална сигурност“ гр. Пловдив, която обхваща най-значимите военни формирования. Законната компетентност на ДАНС, чиито рамки са очертани в чл. 4 от ЗДАНС, не предполага постигане на масова разкриваемост, но трудно би могло да се приеме, че липсват каквито и да е данни за престъпления. Като правопреемник на военното контраразузнаване, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС, държавната агенция трябва да извършва контраразузнавателна дейност в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и в Българската армия. Едно от законоустановените направления на дейност е разкриването на посегателства срещу националната сигурност в тези структури. Дефиницията на понятието „национална сигурност“ предполага, че посегателствата срещу нея или поне част от тях ще съдържат белезите на конкретни престъпления. ДАНС работи по линия на противодействието срещу нарушаване на боеспособността и боеспособността на Българската армия, а за всяко деяние в тази насока следва да се прецени дали осъществява състав на престъпление.

Практиката показва, че като структурно звено в състава на Министерството на отбраната, за РС „Военна полиция“ гр. Пловдив разкриването на престъпления очевидно не е основен приоритет, за разлика от например осъществяване на ескорт и охрана на военнослужещи и боеприпаси. И без да се признава официално, е ясно видимо обстоятелството, че тази служба е улеснена от факта, че сама работи с една военно-окръжна прокуратура. От официалните данни за образуваните досъдебни производства на трите първоинстанционни военно-окръжни прокуратури се установява, че и в сегашната ситуация РС „Военна полиция“ гр. Пловдив си осигурява „конкурентноспособност“ в отчитането

на статистически данни спрямо останалите четири регионални служби, две от които са в териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура гр. София и две – в тази на Военно-окръжна прокуратура гр. Сливен.

Въпреки по-добрата си материално-техническа осигуреност, ефективността на Отдел „Разкриване на престъпленията“ при РС „Военна полиция“ гр. Пловдив е много по-ниска от тази на по-лошо обезпечения Отдел „Разследване“, с когото военните прокурори имат традиционно добро взаимодействие. За да бъде максимално обективен, ще посоча, че върху бързината на оперативната работа, респ. върху нейната ефективност, влияние оказват две нормативни решения на Законодателя. За разлика от областните дирекции на МВР и териториалните дирекции на ДАНС, регионалните служби „Военна полиция“ не фигурират сред оправомощените органи, които могат да искат прилагане на специални разузнавателни средства по ЗСРС, както и да искат от съда разрешение за предоставяне на данни по чл.251б, ал. 1 от ЗЕС. Такъв орган е Служба „Военна полиция“ гр. София, осъществяваща централното ръководство над регионалните служби. Това създава необходимостта от съгласуване по команден ред на мероприятията, които са по инициатива на регионалните служби „Военна полиция“. Доколкото обаче тези два закона не осигуряват единствените способности за оперативна дейност, нормативната уредба не може да служи като оправдание за слабите резултати.

Проблемен момент продължава да бъде и прекратяването на съдебните производства и връщане на дела в досъдебна фаза поради допуснати процесуални нарушения, понякога изразяващи се на практика в технически грешки, които лесно могат да бъдат избегнати при съставянето на постановленията за привличане на обвиняем и изготвянето на обвинителните актове. Процентното отношение на върнатите дела към внесените такива не е прекалено голямо, но може да бъде подобро. При сравнително ниския абсолютен брой на внесените за разглеждане от Военен съд гр. Пловдив досъдебни производства, увеличаването на върнатите дела само и едно или две, влошава в значителна степен процентното отношение между двете категории.

Постановяването на оправдателни присъди и решения се явява като резултат от недостатъчна ангажираност от страна на разследващия орган и наблюдаващия прокурор при събирането на доказателствата и преценката на тяхното правно значение, както и несъобразяване с актуалната съдебна

практика. Показателни за това са случаите, при които във въззивното производство прокурори от Военно-апелативна прокуратура гр. София не поддържат протестите, съответно впоследствие не сезират касационната инстанция. По горепосочените причини, дори слабо повишаване на оправдателните присъди и решения, видимо влошава процента на съдебните производства, в които Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив не е успяла да докаже обвинителната си теза.

III. НАБЕЛЯЗВАНЕ НА ЦЕЛИ ЗА РАЗВИТИЕТО И МЕРКИ ЗА ТЯХНОТО ДОСТИГАНЕ

Целите, които трябва да се постигнат, следва да се разглеждат като нещо, което е реално достижимо на базата ресурсите, с които към момента разполага Прокуратурата и в частност Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Основна цел неизменно трябва да бъде съхраняването на достиженията, които са постигнати с много усилия и в продължение на дълги години работа. Трайният успех се постига само с усилията на всички, които са ангажирани към неговото осъществяване и изисква време и постоянство. За това посочвам единствено бъдещите цели, които по мое мнение могат да бъдат постигнати и съответните мерки за тяхното осъществяване. Освен това, динамиката на работата, приоритетите на Прокуратурата на национално ниво, както и евентуални законодателни промени, могат да доведат до формулиране и на нови цели, които не са предвидими понастоящем.

1.Трябва да се запази съществуващата практика за срочно произнасяне от страна на прокурорите и своевременно разследване от следователите и военните разследващи полицаи по възложените им досъдебни производства. Това може да бъде постигнато с полагане на постоянни усилия за поддържане на мотивация за работа, на добър климат в отношенията между прокурорите, следователите и служителите в администрацията, своевременно разрешаване на проблеми от различно естество, доколкото последното е във възможностите на административния ръководител. Това обаче не означава, че ще бъдат правени компромиси с нормите за морално и етично поведение, с цел да се поддържат привидно добри отношения в колектива. При нарушаване на тези норми задължително трябва да бъдат предприемани действия страна за реализиране на дисциплинарна отговорност.

Искам да изтъкна намерението си да работя активно за поддържане на нормални колегиални отношения с магистратите от Военен съд гр. Пловдив, с който Военно-окръжна прокуратура е функционално свързана и

нейната работа е невъзможно да бъде разглеждана, изолирана от него. В отношението си към съда, прокурорът е длъжен според мен да спазва някои основни принципа: да съзнава, че е участник в равнопоставен процес, при който е немислимо да въздейства по какъвто й да е начин върху съда; да има етично и коректно процесуално поведение при комуникацията със съда, вкл. и в случаите, в които съдът не е уважил направено искане от страна на прокурора. Не следва да се коментират в публичното пространство актове на съда, независимо дали са влезли в сила или не. Предвид всичко това считам, че взаимодействието с Военен съд гр. Пловдив, би следвало да се осъществява в посоката, дадена преди години от ВСС. По покана от страна на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив и желание от страна на Военен съд гр. Пловдив, на съвместни съвещания да бъдат коментирани проблеми, възникнали с правораздаването в района и то само в случаите, в които съдът може да вземе общо становище, без коментар на определени дела.

2. Активизиране на взаимодействието с директорите на РС "Военна полиция" гр. Пловдив и на териториалните дирекции на ДАНС, респ. със служителите в тези структури, отговарящи за разкриване на престъпленията, които са от компетентността на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Административният ръководител на последната, в рамките на законите си правомощия, трябва да изисква конкретни резултати, да е наясно с насоките на тяхната дейност, конкретните действия, които ще бъдат предприети и постоянно да следи за постигнатите резултати. За реализиране на тази цел трябва да се провеждат чести срещи – регулярни и извънредни, с ръководния състав, в които да участват и оперативните работници, ангажирани с конкретни случаи. Трябва да се полагат непрестанни усилия, без изземване на чужди законови правомощия, между разследващите органи и оперативните работници да има взаимодействие и синхрон, за да се предотврати практиката последните да се стремят единствено към отчитане на разкрито престъпление, освободени от отговорност дали осъществената оперативна дейност може да послужи за основа на бъдещото досъдебно производство. Необходимо е оперативните работници да бъдат в постоянно взаимодействие с разследващите органи и наблюдаващите прокурори от започване на проверката, до приключване на досъдебното производство, като се използва пълният оперативен и процесуален инструментариум за доказване на престъплението.

3. Необходимо е прокурорите да бъдат мотивирани внимателно и задълбочено да преценят, дали по конкретни досъдебни производства, по които престъпната дейност не е преустановена в хода на производството, са налице основанията за експлоатиране на специални разузнавателни

средства. Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив не е използвала СРС по досъдебно производство от 2015 г. В рамките на своите правомощия и без да влияе върху върху вътрешното убеждение на наблюдаващия прокурор, административният ръководител е длъжен да изисква активност в тази насока. Разбира се, съгласно законовото изискване, този способ за доказване следва да се прилага само когато определени факти и обстоятелства не могат да бъдат установени по друг начин. Задълбочената преценка следва да се извършва именно по отношение на това, дали въпреки използване на останалите способности, фактичката обстановка не може да бъде изцяло изяснена.

4. Административният ръководител трябва активно да подпомага наблюдаващия прокурор и разследващите органи по дела с фактическа и правна сложност, организационно и логистически, без намеса във вътрешното убеждение. Има случаи, в които за кратко време се налага интензивна комуникация с представителите на различни институции, ангажирани към разследването. Тогава наблюдаващият прокурор и разследващият орган са сериозно затруднени да анализират събраните доказателства, да планират следващите процесуално-следствени действия и в същото време да извършват организационни и координационни действия. Касае се за чисто техническа дейност, която ориентиран в ситуацията и ползващ се с авторитет административен ръководител би могъл успешно да осъществи и по този начин да осигури възможност на наблюдаващия прокурор да вземе бързи и правилни решения.

Без да съм го маркирал изрично като проблем в дейността на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, тъй като не създава реални пречки за нейното функциониране, на това място искам да отбележа, че по мое мнение административният ръководител трябва да участва в графика с дежурствата на военните прокурори. По този начин ще прояви лична ангажираност към останалите прокурори и ще редуцира за своя сметка времето, през което те са заети с дежурствата. Това е установена практика в окръжни и районни прокуратури с подобен числен състав.

5. Максимално ограничаване на броя на делата, внесени за разглеждане от Военен съд гр. Пловдив, по които съдебното производство се прекратява, поради изложени мотиви от съда за допуснати съществени процесуални нарушения, по които на практика са налице технически грешки и/или пропуски. Предвид липсата на нормативно установена възможност, изготвените обвинителни актове, споразуменията и постановленията по чл. 375 от НПК преди деловодното им извеждане и изпращането им ведно с досъдебното производство във Военен съд гр. Пловдив, да бъдат проверявани за технически грешки от административния ръководител, на прокурорите трябва посоянно да се

обръща внимание да бъдат по-прецизни и внимателни при съставянето на тези актове. Това трябва да се извършва на общи събрания, след получаване на върнатото дело. При констатиране на трайно еднотипни слабости в работата, ще бъде преценено във всеки конкретен случай дали са налице предпоставките за реализиране на дисциплинарна отговорност. Тази мярка ще доведе до редуциране на броя на върнатите дела, когато причината за това е изцяло в прокурора, а не се дължи на различни чисто юридически възгледи. Стремех към трайно отсъствие на оправдателни присъди би бил абсурден, но не е така с преследване на целта за минимизиране на броя на върнатите дела, дори в определени отчетни периоди – на липсата на такива.

6. Всеки влязъл в сила оправдателен съдебен акт трябва да бъде анализиран на общо събрание на военните магистрати, непосредствено след получаването му, без да се изчаква предварително планираното ежемесечно събрание. Следва да присъстват и военните разследващи полицаи, тъй като много често причините за този резултат се пораждат още в хода на разследването, а не касаят единствено действията на наблюдаващия прокурор след неговото завършване. По този начин всички, които са ангажирани с работата по досъдебните производства, ще възприемат и разберат допуснатите пропуски, стремежки се да не бъдат повтаряни отново.

7. Трябва да се активизира работата по наказателните производства за престъпления, включени във въведения със Заповед № ЛС-726/18.03.2014 г. на Главния прокурор „Единен каталог на корупционните престъпления“ и свързаното с това вземане на специален надзор на такива дела. Съгласно т. 3.1 от утвърденото със Заповед № ЛС-729/18.03.2014 г. на Главния прокурор „Указание за специален надзор“, на специален надзор могат да се вземат именно наказателни производства за корупционни престъпления съобразно Каталога. Докато хипотезите на т. 3.2 и т. 3.3 от Указанието по-рядко биха се реализирали в дейността на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, не е изключение последната да наблюдава досъдебни производства за престъпления на длъжностни лица с вероятен корупционен мотив, включени във втора и трета група на Каталога.

Въведените с Указанието способности за осъществяване на специален надзор и по-конкретно тези от страна на надзорния прокурор, ще осигурят възможност за ефективно ангажиране на професионалния капацитет на Военно-апелативна прокуратура гр. София към съответното наказателно производство, а в неговата съдебна фаза ще елиминира случаите, в които първоинстанционният и въззивният прокурор имат различни становища за законосъобразността на протестирания съдебен акт. За осъществяването на тази цел е необходимо административният ръководител служебно да следи

за образуването на досъдебни производства по т. 3.1 от Указанието за специален надзор, а не да разчита единствено, че наблюдаващият прокурор ще изпълни задължението си по т. 4.1 да уведоми него и Военно-апелативния прокурор. Когато е пропуснал да го направи, следва да му бъде обърнато изрично внимание, че тази норма има императивен характер.

8. Когато Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив е адресат на заповеди на Главния прокурор или по-горестоящите прокуратури, както и на други документи с организационен характер /напр. споразумения за сътрудничество между Главния прокурор и други институции/, намирам за недостатъчно магистратите и съдебните служители да бъдат запознати с тях формално, срещу полагане на подпис на прикрепен към документа списък. За да няма неясноти и неправилно изпълнение, трябва да се правят разяснителни събрания, на които разбира се не е задължително да присъства винаги целият колектив на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, а тази част от него, която е ангажирана към изпълнението. Ограничената численост на личния състав улеснява изключително много провеждането на такива събрания, на които всеки може да изкаже мнението си, като същевременно на всички се изясни какви конкретни действия следва да бъдат извършени. Липсата на комуникация създава опасност за различно интерпретиране от всеки на адресираната до Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив воля. Административният ръководител трябва предварително и подробно да се е запознал със съответния документ и да си е изяснил неговия смисъл. Това ще му позволи да акцентира върху важните и евентуално създаващите затруднения моменти и по този начин да предотврати опасността магистрат или служител да не разбере и осъзнае, че за него са възникнали нови ангажименти.

9. Трябва да бъдат използвани всички възможности за участие в обучителни мероприятия, с оглед повишаване на квалификацията на военните магистрати и съдебните служители. Периодичното прочитане на лекции и обсъждането на казуси не е в състояние да замести изцяло организираните на централно ниво обучения. Същите намирам за изключително важни, защото законовите рамки предпоставят практиката на военно-окръжните прокуратури да не е толкова богата, като на голяма част от прокуратурите с обща компетентност. Например, след приемане на Закона за европейската заповед за разследване и обнародването му през м. февруари 2018 г. Военно-окръжна прокуратура не е издавала такъв акт, нито пък е действала като компетентен орган по признаване на европейска заповед за разследване, издадена в друга страна членка. Също така не е издавана европейска заповед за арест, при която, освен попълване на формуляра, съществуват множество особености при взаимодействието с

органи на МВР, отговарящи за международното оперативно сътрудничество, а впоследствие и с изпълняващия орган в съответната държава членка на ЕС. Разбираемо липсва практика и по разследването на някои престъпления със сложни състави. Същевременно, военнослужещи могат да осъществят почти всяко от престъпленията, предвидени в НК, като в случай на съучастие с други извършители нормативно установено е, че компетентен да гледа делото винаги е военният съд.

Горното според мен обуславя важността на участието в подходящи обучителни мероприятия, провеждани от магистрати и експерти с практически опит в конкретното направление. Това включва и насърчаването им за участие в такива програми, когато това зависи от личната им инициатива, а участниците не се определят от административния ръководител.

В заключение, бих искал да изтъкна, че ако получа Вашето доверие, ще положа всички възможни усилия, да бъдат запазени досегашните постижения в работата на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, както и да бъдат изпълнени посочените по-горе цели, давайки своя принос за утвърждаване на авторитета на Прокуратурата.

18.12.2019 г.
гр.Пловдив

С УВАЖЕНИЕ:

/с/ дачев /